

Русия разни планове, за да подигнатъ възстания въ България изпърво — чрезъ испращение въоружени чети, а отъ септември — чрезъ убийства на видните ни държавни маже. За забългъзвание е, че парадокътъ, който е носилъ за Одеса Бургазкия Руский вице-консулъ, заедно съ архивата на консулството, носилъ е въ същото време и нѣкои дѣйци по бунта като: Набокова, Залевски, черногорците: Попъ Драговичъ и нѣкой си Контичъ, а така също, разумѣва се, и игравшия ролята на консулския архивъ, секретаря на привременното правителство Константинъ Поповъ. Послѣдния расказва подробно какъ Г. Емилияновъ е слѣдилъ зорко за безопасността на бунтовниците, какъ ги е предупредилъ на време за приближащата се правителствена войска и какъ е улеснилъ качванието имъ на клиперитъ и избѣгванието имъ въ Русия.

Въ Одеса се е трупало всичко, което е мислило по славянски. Нееднократните засѣданія на българските и руски славяни сѫ имали за предмѣтъ обсѫжданието на единственния въпросъ: какъ да се произведе революция въ България? Най-послѣ взело се решѣніе: 1) да се организува централенъ революционенъ комитетъ въ Одеса и негови клонове въ: Букурещъ, Цариградъ и Бѣлградъ, 2) да се командируватъ бившите български офицери: Майоръ Груевъ и Капитанъ Бендеревъ, въ Петербургъ, за да представлятъ на Руското правителство тоя проектъ за одобрѣніе и му поискатъ пари за привеждането му въ испълнение. Груевъ и Бендеревъ отишле въ Петербургъ отъ гдѣто послѣдния на скоро се заврналъ при другарите си и имъ обявилъ радостната вѣсть, че Руското правителство одобрило планъ имъ и че пари били отпустнати отъ Азиатския департаментъ. Не закъсняли да се образуватъ и комитетите отъ които Букурешкия клонъ произвель Русенския и Силистренския бунтове, — Цариградския испратилъ Набоковата чета, а Бѣлградския тѣкомъ чета подъ команда на българския запасенъ капитанъ Бахчеванова, съ испращанието на която не се успѣло, благодарение печалната участъ на първата. Участвавшите въ тия чети емигранти и наемните руси и черногорци сѫ получавали пари чрезъ комитетските кассиери, а тамъ гдѣто такива не е имало, то направо чрезъ мѣстните руски консули.

Отъ начало Цариградския комитетъ е ималъ намѣреніе да даде по-друго направление на своята революционна дѣятелностъ,